

Dyrevelfærd og god produktionsøkonomi går hånd i hånd

GITTE GRØNBÆK • DIREKTØR • VIDENCENTRET FOR LANDBRUG, KVÆG

Som erhverv så vi helst, at man sikrede dyrevelfærden ved at måle på konkrete parametre i den enkelte besætning frem for rigide krav om mål og antal. Hvordan man definerer dyrevelfærd, afhænger af, hvilke briller man har på. I kvægbruget definerer vi dyrevelfærd som det, at vi passer og plejer dyrene og har dem i nogle staldsystemer, så vi bedst muligt tilgodeser deres fysiologiske og adfærdsmæssige behov. Det kan lyde meget luftigt, for hvordan måler man det ... men tal for fx antibiotikaforbruget, dødeligheden og mælkenes kvalitet er ret gode indikatorer på, hvordan forholdene er i den enkelte besætning og på landsplan.

Ud fra den definition går dyrevelfærd og rentabel produktion meget fint hånd i hånd. Vi kan se, at de besætninger, som har de bedste økonomiske resultater, også er dem, som har en høj grad af dyrevelfærd i forhold til de nævnte parametre. Men det er klart, at der også er tale om en balance. Når man har en produktion, der bidrager med eksport, er der en begrænsning for, hvor store omkostninger man kan lægge på uden at påvirke konkurrenceevnen. Hvis man lovgivningsmæssigt stiller nogle krav, som gør, at omkostningen pr. stalplads bliver for høj, vil produktionen rykke udenlands. Og jeg må nok erkende, at jeg ikke tror på specifikke danske lovkrav til dyrevelfærd som konkurrenceparametere – endnu. På eksportmarkederne handler det især om fødevareresikkerhed, men også om et mere udefineret krav til bæredygtighed.

Under alle omstændigheder er dyrevelfærd i høj grad et område, som vi arbejder målrettet med i kvægbruget. Vi fokuserer meget på staldindretning, adfærd, klov-sundhed, yversundhed osv., og vi tilegner

os hele tiden ny viden om, hvordan vi får den bedste produktion – både dyrevelfærdsmæssigt og økonomisk. Og kvægbrugerne er hurtige til at tage den ny viden i brug. At det har en effekt, kan vi se sort på hvidt. Kvægbruget er inde i en rigtig positiv udvikling med fald i celletal og kodødelighed og en markant reduktion i antibiotikaforbruget.

Den 1. juli 2010 trådte Lov om hold af malkekvæg i kraft. Loven indføres i de kommende år og indeholder en lang række krav til dyrevelfærden på danske kvægbedrifter, som ikke gælder i det øvrige EU. Fx i forhold til arealkrav og antal sengepladser. Det er krav, som kommer til at fordyre vores produktion og forringe vores konkurrencekraft. Som erhverv så vi hellere, at man i stedet for rigide krav om mål og antal sikrede dyrevelfærden ved at måle på konkrete parametre som bl.a. dødelighed i den enkelte besætning. Dette skulle suppleres med veldefinerede velfærdsvurderinger ved de

to eksisterende årlige – lovpligtige – velfærdsbesøg, hvor der udelukkende er fokus på dyrevelfærd. Og viden herfra ville være et super grundlag for individuelle handlingsplaner i den enkelte besætning. På denne måde sikrer vi mest hensigtsmæssigt, at dyrevelfærden og en god økonomi stadig går hånd i hånd.

Den faglige klumme

Den faglige klumme er en fast kommentar-rubrik med noget på hjertet om et aktuelt emne i et veterinærfagligt perspektiv. I 2014 går klummen på skift hos: **Per S. Henriksen**, veterinærdirektør, Fødevarestyrelsen • **Olof Skarman**, Bestyrelsesmedlem, AniCura • **Ingrid Stage**, næstformand, Akademikerne • **Bengt Holst**, formand, Det Dyreetiske Råd • **Per Spindler**, direktør, Biopeople • **Gitte Grønbæk**, direktør, Videncentret for Landbrug – Kvæg.